

Γ. Μαυρή: «Μικρή πτώση του δικομματισμού...»

Ο διευθύνων σύμβουλος της VPRC μιλά στο Μπάμπη Παπαδημητρίου και αναλύει τα ευρήματα του βαρόμετρου

ΔΗΜ: Κ. Μαυρή, για ποιο λόγο το βαρόμετρο της VPRC και του ΣΚΑΪ δεν έδινε τόσο καιρό τα στοιχεία αυτά που αφορούν στην πρόθεση ψήφου;

MAYP: Είχαμε πει και τις προηγούμενες φορές ότι δεν έχει ιδιαίτερο νόημα σε διάστημα έξι μηνών ή οκτώ μηνών που είχαν μεσολαβήσει από τις κρίσιμες βουλευτικές εκλογές του περασμένου Μαρτίου και τις ευρωεκλογές του Ιουνίου, να δίνει κανείς στην δημοσιότητα πρόθεση ψήφου. Βεβαίως από την στιγμή που οι δημοσκοπήσεις πρόθεσης ψήφου βλέπουν πια το φως της δημοσιότητας, είμαστε και εμείς υποχρεωμένοι να δώσουμε την δική μας εκτίμηση για την πολιτική συγκυρία.

ΔΗΜ: Θα ήθελα να ξεκινήσουμε από το ερώτημα για τη δημοτικότητα των πολιτικών αρχηγών...

MAYP: Αυτή η ερώτηση είναι σταθερή στο βαρόμετρο και την μετράμε κάθε τρίμηνο περίπου. Η σημερινή μέτρηση δίνει ποσοστό θετικής γνώμης για τον Κ. Καραμανλή 69% (26% αρνητική γνώμη). Ο κ. Καραμανλής παραμένει ο πιο δημοφιλής πολιτικός αρχηγός μεταξύ των πέντε αρχηγών που μετρώνται. Δεύτερος είναι ο Γ. Παπανδρέου 54% θετικές γνώμες, 39% αρνητικές. Ο Αλέκος Αλαβάνος 48% θετικές, 21% αρνητικές. Η κ. Παπαρήγα 46% θετικές, 44% αρνητικές. Για πρώτη φορά υπάρχει θετικό ισοζύγιο... Ο κ. Καρατζαφέρης 36% θετικές κρίσεις, 50% αρνητικές. Αυτή είναι η εικόνα που προκύπτει από την τελευταία μέτρηση ως προς την δημοτικότητα των πολιτικών αρχηγών.

ΔΗΜ: Σε σύγκριση με την δημοσκόπηση του Φεβρουαρίου '05;

MAYP: Στην ουσία η εικόνα του κ. Καραμανλή παραμένει σταθερή. Έχει μια μείωση μιας μονάδας, αλλά δεν αξιολογείται σημαντικά αυτό το στοιχείο και μια μικρή αύξηση των αρνητικών κρίσεων. Είναι όμως κατά τι χαμηλότερη σήμερα, όπως επίσης είναι και του κ. Παπανδρέου. (Ήταν 55, την βρίσκουμε σήμερα στο 54). Οι αρχηγοί των δύο μεγάλων κομμάτων εμφανίζουν στασιμότητα ή και μικρή πτώση στην δημοτικότητα τους. Αντίθετα με τους τρεις αρχηγούς των μικρότερων κομμάτων, τον κ. Αλαβάνο, την κ. Παπαρήγα και τον κ. Καρατζαφέρη που εμφανίζουν άνοδο της δημοτικότητας και θα έλεγα σημαντική... Για τον κ. Αλαβάνο - ο οποίος είναι νέος αρχηγός - θα ήθελα να πω ότι στις αρχές του έτους η αναγνωρισιμότητά του ήταν χαμηλή και είναι λογικό. Έχει αυξηθεί η αναγνωρισιμότητά του αρκετά, από το 44% των ερωτηθέντων που δεν είχαν γνώμη στην προηγούμενη μέτρηση του Φεβρουαρίου, τώρα έχει πέσει στο 32%. Είναι βεβαίως ακόμα υψηλό αλλά σαφώς έχει αυξηθεί η αναγνωρισιμότητά του. Και από αυτούς που αποκτούν γνώμη για τον κ. Αλαβάνο, το μεγαλύτερο μέρος έχει θετική γνώμη. Η αύξησή του είναι 7 μονάδες. Είναι σημαντικό και θα έλεγα να το κρατήσουμε αυτό το στοιχείο διότι πρέπει να το συνδυάσουμε και με τις εκτιμήσεις που θα κάνουμε για τη δύναμη των κομμάτων. Δεν είναι ουδέτερο, ούτε άσχετο.

ΔΗΜ.: Ο κ. Καρατζαφέρης αυξάνει ελαφρώς τις προτιμήσεις του στο 36 από 33, αλλά αντιστοίχως αυξάνει και τις αρνητικές τοποθετήσεις στο 50 από 47.

MAYP.: Ο κ. Καρατζαφέρης πάντοτε έχει τις περισσότερες αρνητικές κρίσεις. Νομίζω όμως ότι το ποσοστό θετικών κρίσεων (36%) για τον συγκεκριμένο πολιτικό χώρο πρέπει να αξιολογηθεί ως υψηλό ποσοστό και βεβαίως της κ. Παπαρήγα που ξαναλέμε ότι περνάει σε θετικό ισοζύγιο.

ΔΗΜ.: Άρα όλοι οι αρχηγοί είναι σε θετικό ισοζύγιο, πλην του κ. Καρατζαφέρη. Δηλαδή περισσότεροι είναι εκείνοι που τους βλέπουν θετικά, από εκείνους που τους βλέπουν αρνητικά. Να κρατήσω ένα στοιχείο: τα «απόλυτα» διότι υπάρχει μια διαβάθμιση στην μέτρησή σας. Λέτε, δηλαδή, και ρωτάτε τους πολίτες αν έχουν θετική κρίση, μάλλον θετική, μάλλον αρνητική ή καθαρά αρνητική ή δεν γνωρίζουν, δεν απαντούν, δεν έχουν γνώμη για το άτομο. Βεβαίως το «δεν γνωρίζω-δεν απαντώ» είναι πάρα πολύ μικρό για τον κ. Καραμανλή όπως ήταν αναμενόμενο. Η απολύτως θετική κρίση είναι 48 και η απολύτως αρνητική είναι 15. Το θετικό του ισοζύγιο (ο δυναμισμός δηλαδή της προσωπικότητας του κ. Καραμανλή) παραμένει πολύ ισχυρός και αυτό νομίζω ότι σηματοδοτεί και την στάση των πολιτών απέναντι στο τι κάνει η κυβέρνηση. Έχουν τη δυνατότητα οι πολίτες να λένε «ο Καραμανλής ΟΚ, η κυβέρνηση όμως θέλει δουλειά».

MAYP.: Να πούμε επίσης ότι το ποσοστό των απόλυτα θετικών κρίσεων πράγματι είναι πολύ υψηλό. Δηλαδή αυτή που έχουν χωρίς αμφιβολία θετική κρίση δεν λένε «μάλλον» αλλά λέμε καθαρά «θετική» για τον κ. Καραμανλή, είναι το υψηλότερο με διαφορά ανάμεσα στους πολιτικούς αρχηγούς και κυρίως, νομίζω, έχει μια σημασία να πούμε ότι του κ. Παπανδρέου τα αντίστοιχα στοιχεία είναι 26% στην αμιγώς θετική θέση και αντιθέτως 25% στην απολύτως αρνητική.

ΔΗΜ.: Το γεγονός ότι το «μάλλον θετική» στην περίπτωση του κ. Παπανδρέου είναι 27 μονάδες που σημαίνει ότι ο κ. Παπανδρέου έχει ακόμη δρόμο για να πείσει με την προσωπικότητά του

και να την συνδυάσει με τις θέσεις που επιδιώκει το κόμμα του να λάβει.

ΜΑΥΡ.: Η δημοτικότητα του Γ. Παπανδρέου είναι θετική και έχει θετικό ισοζύγιο, παρόλα αυτά υπολείπεται 15 μονάδες από την δημοτικότητα του κ. Καραμανλή. Αυτή η διαφορά είναι ακριβώς η ίδια που βρέθηκε και τον Φεβρουάριο (70 -55). Επομένως βλέπουμε ότι ενώ η δημοτικότητα των δύο αρχηγών έχει μια ελαφρά πτώση, η διαφορά μεταξύ τους διατηρείται.

ΔΗΜ: Για τα στοιχεία σχετικά με το ερώτημα «ικανοποίηση από την λειτουργία της κυβέρνησης»;

ΜΑΥΡ.: Οι απαντήσεις έχουν ως εξής: «πολύ ικανοποιημένος» 4%, δηλαδή ελάχιστο ποσοστό, «αρκετά ικανοποιημένος» 25%, «όχι και τόσο ικανοποιημένος» 42% και «καθόλου ικανοποιημένος» 28%.

ΔΗΜ.: Άρα υπάρχει ένα 28% που δηλώνουν καθόλου ικανοποιημένοι. γιατί το όχι και τόσο είναι το ευμετάβλητο ποσοστό...

ΜΑΥΡ.: Ναι, είναι όμως μια δυσaréσκεια... Σαφώς υπάρχει δυσaréσκεια, σαφώς η δυσaréσκεια εντείνεται αλλά νομίζω ότι πρέπει να δώσουμε και τα αθροιστικά στοιχεία δηλαδή πως ομαδοποιούνται αυτές οι αναλυτικές τοποθετήσεις. Το 28% δηλώνει πολύ και αρκετά ικανοποιημένοι από την κυβέρνηση, οι δυσaréστημένοι είναι 71%, είναι 7 στους 10...Οι προσδοκίες των πολιτών είναι πάρα πολύ υψηλές από την διακυβέρνηση της χώρας.

Δημ: για την ικανοποίηση από την λειτουργία της αξιωματικής αντιπολίτευσης;

ΜΑΥΡ.: Βλέπουμε ότι το ποσοστό αυτών που είναι ικανοποιημένοι από την αξιωματική αντιπολίτευση (από τον τρόπο δηλαδή που λειτουργεί και ασκεί τα καθήκοντα της), πολύ ικανοποιημένοι είναι το 2%, αρκετά το 12%. Δηλαδή μόλις 14% δηλώνουν ικανοποίηση από την αντιπολίτευση, 41% όχι και τόσο ικανοποιημένοι και 41% επίσης καθόλου ικανοποιημένοι. Δηλαδή η δυσaréσκεια από την αντιπολίτευση είναι υψηλότερη από ό,τι είναι από την κυβέρνηση, φτάνει το 82%, δηλαδή 8 στους 10. Επτά στους δέκα για την κυβέρνηση, οκτώ στους δέκα για την αντιπολίτευση. Και μέσα στο ΠΑΣΟΚ θα έλεγα η δυσaréσκεια φτάνει το 75%. Νομίζω ότι είναι σοβαρό. Η στάση της κοινής γνώμης απέναντι στα δυο μεγάλα κόμματα διακυβέρνησης έχει επανέλθει στα γνώριμα και κατά κανόνα συνήθη ποσοστά δυσaréσκειας το οποίο το έχουμε ξαναπεί. Πέρασαμε δηλαδή από την περίοδο μιας ευφορίας που ήταν τελείως συγκυριακή και πρόσκαιρη (η διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων) και ξαναγυρνάμε στην γνώριμη αποστασιοποίηση των πολιτών από τα κόμματα της διακυβέρνησης και βεβαίως και από την κυβέρνηση. Θα πρέπει να κρατήσουμε και από αυτό το στοιχείο της ερευνάς αυτή την εν γένει δυσaréσκεια και από δυο μεγάλα κόμματα διακυβέρνησης, να συνεκτιμήσουμε αυτή την εκτίμηση όταν μιλήσουμε για την πρόθεση ψήφου. Νομίζω ότι έχει άμεση σχέση.

ΔΗΜ: Για το ερώτημα: «Ανεξάρτητα από τις κομματικές σας προτιμήσεις, αν είχατε να επιλέξετε για πρωθυπουργό της χώρας ανάμεσα στον κύριο Γεώργιο Παπανδρέου και στον κύριο Κώστα Καραμανλή, ποιος θα λέγατε ότι είναι ο καταλληλότερος; Ο κύριος Καραμανλής ή ο κύριος Παπανδρέου;»

ΜΑΥΡ.: Τα αποτελέσματα δίνουν 50% για τον κύριο Καραμανλή, 26% για τον κύριο Παπανδρέου. Η σχέση παραμένει δύο προς ένα, δεν έχει αλλάξει κάτι δηλαδή σε αυτόν τον δείκτη, τουλάχιστον με βάση τα στοιχεία της VPRC. Υπάρχει ένα 18% που λέει «κανένας από τους δύο» το οποίο σταθερά παρουσιάζεται στις έρευνες. Πάντως η εικόνα είναι αυτή: η σχέση είναι 2 προς 1 υπέρ του κυρίου Καραμανλή. Για τον κύριο Παπανδρέου, το 26% είναι ένα ποσοστό θα έλεγα υψηλό, όχι όμως το υψηλότερο, δεν έχει ξαναπιάσει τα προεκλογικά του ποσοστά που ήταν γύρω στο 30%. Πάντως έχει μια σχετική ανάκαμψη και κυρίως αυτό οφείλεται στην διαδικασία του συνεδρίου και της επανασυσπείρωσης του ΠΑΣΟΚ που παρακολούθησαμε».

ΔΗΜ: Για το ερώτημα: «Ανεξάρτητα από τις κομματικές σας προτιμήσεις, αν είχαμε αύριο εκλογές ποιο κόμμα πιστεύετε εσείς ότι θα κέρδιζε τις εκλογές αυτές;»

ΜΑΥΡ.: Το αποτέλεσμα είναι ότι 60% πιστεύει ότι θα κέρδιζε η ΝΔ και 18% ότι θα κέρδιζε το ΠΑΣΟΚ. Η εικόνα αυτή είναι βελτιωμένη υπέρ του ΠΑΣΟΚ. Στην προηγούμενη μέτρηση είχαμε ποσοστά 68 υπέρ της ΝΔ και 13 υπέρ του ΠΑΣΟΚ, δηλαδή υπάρχει μία μείωση 8 μονάδες του ποσοστού που εκτιμά ότι θα κερδίσει η ΝΔ και αντιστρόφως μια αύξηση 5 μονάδες του ποσοστού που πιστεύει ότι θα κερδίσει το ΠΑΣΟΚ. Πάντως η διαφορά ανάμεσα στα δυο κόμματα είναι πολύ μεγάλη, είναι 42%».

ΔΗΜ: Για την πρόθεση ψήφου;

ΜΑΥΡ.: Η εκτίμηση που κάνουμε για το εκλογικό αποτέλεσμα είναι η ακόλουθη: Αν δηλαδή είχαμε αύριο εκλογές η ΝΔ θα έπαιρνε 43,5%, είχε πάρει 45,4% τον Μάρτιο του 2004, δηλαδή θα είχε μια πτώση δυο μονάδες. Το ΠΑΣΟΚ θα έπαιρνε 39%, από 40,6% δηλαδή θα είχε μια πτώση 1,5%. Το ΚΚΕ θα έπαιρνε 7% από 5,9%, δηλαδή περίπου θα είχε μια αύξηση μιας μονάδας εκατοστιαίας. Ο ΣΥΝ θα έπαιρνε 4% από 3,3% που είχε στις εκλογές, δηλαδή μισή περίπου μονάδα εκτιμούμε χοντρικά ότι θα ήταν η άνοδος του και το ΛΑΟΣ θα έπαιρνε 3,5% από 2,2%, δηλαδή θα είχε μια ολόκληρη μονάδα αύξηση αν γινότουσαν σήμερα οι εκλογές και θα έμπαινε στη Βουλή, δηλαδή θα είχαμε μια

πεντακομματική Βουλή. Θεωρώ ότι και αυτή και όλες οι δημοσκοπήσεις πρόθεσης ψήφου 14 μήνες μετά τις εκλογές και 34 μήνες πριν τις επόμενες, έχουν σχετική σημασία, αποτυπώνουν ένα κλίμα, αλλά μέχρι εκεί. Επιμένω στο θέμα της διαφοράς διότι έχει πέσει πάρα πολύ βάρος και κατά την γνώμη μου έχει χρησιμοποιηθεί το θέμα της διαφοράς. Δεν μπορείς να παρουσιάζεις δημοσκοπήσεις και εκτιμήσεις για την εκλογική διαφορά και να μην δίνεις εκτιμήσεις για το ποσοστό των κομμάτων. Δεν έχει νόημα να μου λες ότι η διαφορά δυο ανθρώπων ηλικιακά είναι ένας χρόνος και να μη μου λες τόσο χρόνων είναι οι άνθρωποι. Άλλο να είναι 11 και 10 και άλλο να είναι 45, 46 και άλλο 92, 93. Το θέμα της διαφοράς έχει χρησιμοποιηθεί κατ' επανάληψη και στις εκλογές κατά την γνώμη μου χειραγωγικά, δηλαδή προπαγανδιστικά.

Οι εκλογές του 2004 ήταν πολύ καθαρές εκλογές. Είχαν κριθεί πολύ πριν την προεκλογική περίοδο, μπορεί να είχαν κριθεί ήδη από το 2001 πιστεύω και αυτό επαληθεύτηκε και ακριβώς οι μετατοπίσεις που είχαν συμβεί... οι μετατοπίσεις του εκλογικού σώματος είναι σοβαρό πράγμα, δεν γίνονται έτσι από την μια μέρα στην άλλη. Η άνοδος που είχε η ΝΔ ήταν άνοδος πολύ πιο μακροπρόθεσμη. Προηγήθηκαν αρκετά χρόνια άνοδος της εκλογικής επιρροής που επαληθευόντουσαν και στις ενδιάμεσες εκλογές. Η εκλογική νίκη της ΝΔ το 2004 και κυρίως και στις ευρωεκλογές τρεις μήνες μετά, νομίζω ότι συνιστούν μια πολύ σημαντική καμπή στην εκλογική μας ιστορία. Όταν λοιπόν συζητάμε σήμερα 14 μήνες μετά τις βουλευτικές και 9 μήνες μετά τις ευρωεκλογές αυτό το οποίο προκύπτει πρακτικά είναι ότι έχουμε ένα αποτέλεσμα -για να εκτιμήσω πολιτικά την πρόθεση ψήφου που δίνουμε- που κυμαίνεται μεταξύ ευρωεκλογών και βουλευτικών εκλογών. Αυτή είναι η εικόνα που έχουμε σήμερα για τον συσχετισμό του εκλογικού σώματος που σημαίνει ότι σαφώς ο δικομματισμός διατηρείται ψηλά, η εκτίμηση που δίνουμε είναι περίπου στο 82,5%, είναι λιγότερο από τις προηγούμενες βουλευτικές που ήταν 86% και πάνω από τις ευρωεκλογές που ήταν 87%. Η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ έχουν μια πτώση. Η ΝΔ προηγείται και έχει μια απόσταση ασφαλείας της τάξης των 4,5 μονάδων και εδώ αυτή η εκτίμηση είναι διαφορετική, η εικόνα που προκύπτει όχι τόσο από την διαφορά, όσο και από τα ποσοστά. Υπάρχει μια μικρή άνοδος της Αριστεράς, όπως υπάρχει και μια ενίσχυση του ΛΑΟΣ. Το ΛΑΟΣ μετά τις ευρωεκλογές στην ουσία κερδίζει, εκεί νομιμοποιήθηκε ως κόμμα επίσημο στα υπάρχοντα. Αυτή είναι η εικόνα. Κατά την γνώμη μου υπάρχει μια μικρή πτώση του δικομματισμού. Δεν θα έλεγα ότι υπάρχει ενίσχυση των άκρων.

Για το 43,5% στη ΝΔ στην πρόθεση ψήφου

ΜΑΥΡ.: Είναι αποτέλεσμα σημαντικών διακυμάνσεων της κοινής γνώμης που ακολούθησε στο διάστημα της μετεκλογικής περιόδου. Αν δηλαδή πάρουμε τις έρευνες που έγιναν και που γίνονταν συστηματικά από το Μάρτιο του 2004 μέχρι σήμερα μπορεί να δει κανείς σημαντικές διακυμάνσεις που είναι πολύ λογικές και που ήταν αποτέλεσμα ακριβώς των γεγονότων και του κλίματος που διαμορφώθηκε μετά τις εκλογές.

ΔΗΜ.: Να ξεκινήσουμε από την πραγματικότητα, η πραγματικότητα είναι οι εκλογές του Μαρτίου 2004, ήταν 45,4, 40,6, 5 παρά κάτι μονάδες η διαφορά...

ΜΑΥΡ.: Αυτή ήταν μια πολύ σοβαρή και κρίσιμη εκλογική αναμέτρηση, ίσως και επειδή ακριβώς συνέβη και αλλαγή διακυβέρνησης μετά από τόσα χρόνια, ισάξιας σημασίας με το 1981. Αυτή λοιπόν η αλλαγή και η ήττα του ΠΑΣΟΚ είχε ως αποτέλεσμα προφανώς, τη μετεκλογική ενίσχυση, ένα κλίμα ευφορίας υπέρ της νέας κυβέρνησης και βεβαίως ένα κλίμα δυσαρέσκειας, απογοήτευσης για το κόμμα της αντιπολίτευσης που έχασε μετά από είκοσι χρόνια τις εκλογές.

«...από τον Οκτώβριο και μετά αρχίζει μια πτώση της πρόθεσης ψήφου και της επιρροής της κυβέρνησης συνεχής η οποία επιταχύνθηκε κυρίως μετά τον Ιανουάριο. Είναι η περίοδος που ξεσπάνε οι κρίσεις, η κρίση στην εκκλησία, που ακολουθούν τα οικονομικά μέτρα, υπάρχει μια ανασφάλεια. ...παρ' όλα αυτά στο πολιτικό σκηνικό λόγω και της επιλογής της ΝΔ για τον πρόεδρο της Δημοκρατίας η χρονιά έκλεισε με σχετικά μεγάλη απόσταση ασφαλείας από το ΠΑΣΟΚ. Από την άλλη πλευρά υπάρχει η διαδικασία συσπείρωσης του ΠΑΣΟΚ σε εξέλιξη λόγω του συνεδρίου, που το βλέπουμε και στις έρευνες... μια σχετική ανάκαμψη, φτάνει μέχρι 40%. Φεβρουάριο και Μάρτιο. ..η εκτίμηση που κάνουμε για το ΠΑΣΟΚ είναι ότι φτάνει το 40% και αντιθέτως η ΝΔ από το 48 του Οκτωβρίου πέφτει στο 47-46-45-44,5 και 43,5 βρίσκουμε στην έρευνα του Απριλίου. Στην ίδια έρευνα το ΠΑΣΟΚ το υπολογίζουμε στο 39,5, η διαφορά δηλαδή δεν έπεσε ποτέ κάτω από 4 μονάδες. Και να προσθέσω για να κλείσω με το κεφάλαιο των δύο κομμάτων ότι στην τελευταία μέτρηση προκύπτει μια «κάμψη» κατά μισή μονάδα στην επιρροή του ΠΑΣΟΚ και αντιθέτως και ένα φρενάρισμα, ένα σταμάτημα της καθοδικής πτώσης της ΝΔ, αυτό γίνεται μετά το Πάσχα και νομίζω ότι εξηγείται απολύτως. Αυτή είναι η εικόνα που έχουμε για την εξέλιξη την μετεκλογική της εκλογικής επιρροής».

«Οι ακροατές και οι πολίτες πρέπει να ξέρουν, ότι οι δημοσκοπήσεις καταρχήν είναι εκτιμήσεις για τα ποσοστά των κομμάτων, είναι εκτιμήσεις που κάνουν οι εταιρείες, οι δημοσκοπικοί, οι αναλυτές βάση κάποιων στοιχείων, επομένως δεν είναι ουδέτερες ούτε πέφτουν από τα δέντρα, υπεισέρχεται και το στοιχείο της μεθοδολογίας και της επιστημονικής εμπειρίας και βεβαίως οι προσωπικές εκτιμήσεις των ερευνητών, των αναλυτών».

«Αυτό το οποίο έχει νόημα είναι να συζητάμε πραγματικά στη βάση των εκτιμήσεων και να προσπαθούμε να ερμηνεύσουμε την πολιτική κατάσταση, την πολιτική συγκυρία, τα ζητήματα που τίθενται με βάση αυτό το εργαλείο, χωρίς να σχηματοποιούμε».

Γ. Μαυρή: «Μικρή πτώση του δικομματισμού...»

«Πράγματι η δυσαρέσκεια από την κυβέρνηση έχει φτάσει νομίζω σε ένα κρίσιμο επίπεδο. Για πρώτη φορά σε αυτή τη μέτρηση βρίσκουμε ποσοστό κάτω του 30% ικανοποιημένων. Σίγουρα πλέον είναι ένα σαφέστατα ανησυχητικό στοιχείο για την κυβέρνηση. Η κυβέρνηση πρέπει να ανησυχεί για αυτό το θέμα.

ΔΗΜ.: Να προσθέσω ότι μεταξύ των δυσαρεστημένων είναι ένα 51% εκείνων που έδωσαν την ψήφο τους στη ΝΔ. Και είναι εξαιρετικά σημαντικό, συγκρίνεται βεβαίως με ένα αντιστοίχως μεγάλο ποσοστό δυσαρεστημένων από τον τρόπο με τον οποίο ασκεί την αντιπολίτευση το ΠΑΣΟΚ, όμως άλλο κυβέρνηση, άλλο αντιπολίτευση

ΜΑΥΡ.: Ναι, νομίζω ότι είναι η αντίστροφη θεωρία του ώριμου φρούτου.

Ημερομηνία : 12-05-05 (12:22)

Copyright: <http://www.skairadio.gr>

Κλείσιμο